

Prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun.Chișinău (A. Danilov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L.Bulgac, S.Gîrbu, G.Dașchevici)

ÎNCHEIERE

05 septembrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Sergiu Culava reprezentat de
avocatul Lilia Pacișina,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vera Culava
împotriva lui Sergiu Culava privind desfacerea căsătoriei și încasarea pensiei de
întreținere pentru copiii minori,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2018,

c o n s t a ț ă :

La data de 17 martie 2016, Vera Culava a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Sergiu Culava privind desfacerea căsătoriei înregistrate la
xxxxxxla Oficiul Stare Civilă, sectorul Buiucani, mun.Chișinău, trecută în registrul
actelor de stare civilă cu nr.xxxxx și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de xxxxxx a înregistrat căsătoria cu
Sergiu Culava la OSC Buiucani, mun.Chișinău, înscrierea nr.xxxxxx.

Din căsătorie s-au născut doi copii, xxxxxxxxxxxxxxxx.

În ultimii ani de căsătorie în familie s-a creat o atmosferă insuportabilă,
neînțelegerile deseori generând agresiuni verbale și fizice. Incompatibilitatea
caracterelor și viziunile contrare asupra modului și principiilor de conviețuire în
contextul destrămării prin plecarea pîrîtului la muncă în or.Moscova, Federația
Rusă, i-au format ferma convingere privind imposibilitatea păstrării familiei.

A indicat că încă de la începutul încheierii căsătoriei pîrîtul a manifestat o
atitudine neglijentă față de principiile și valorile unei familii tradiționale.

Consideră că violența în familie constituie un motiv temeinic de desfacere a
căsătoriei, menținerea familiei fiind inoportună.

În procesul examinării cauzei, reclamanta Vera Culava a înaintat cerere
suplimentară prin care a solicitat încasarea din contul lui Sergiu Culava a pensiei
de întreținere a copiilor minori, xxxxxxxxxxxxxxxx, în sumă bănească fixă, pînă la
atîngerea majoratului copiilor.

În motivarea cererii a invocat că, careva acord încheiat cu pîrîtul, Sergiu
Culava cu privire la plata pensiei de întreținere a copiilor minori nu este și dat fiind

faptul că obligația de întreținere este pusă pe seama ambilor părinți, consideră necesar de a solicita încasarea pensiei de întreținere pentru copiii minori.

A menționat că reieșind din faptul că Sergiu Culava nu are venituri stabile, așa cum lucrează în Federația Rusă solicită încasarea pensiei de întreținere în sumă fixă reieșind din nivelul minim de existență pentru Republica Moldova.

Prin hotărârea din 17 noiembrie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Vera Culava, s-a dispus desfacerea căsătoriei dintre Vera Culava și Sergiu Culava, înregistrată la xxxxxxxx la OSC Buiucani, mun.Chișinău, înscrierea nr.xxxxxxx.

S-a dispus încasarea la bugetul public de la Sergiu Culava la înregistrarea divorțului a taxei de stat în mărime de 1000 % u.c. pe republică, eliberând pe Vera Culava de la plata taxei de stat.

S-a determinat domiciliul copiilor minori, xxxxxxxx, cu mama acestora, Vera Culava.

S-a încasat de la Sergiu Culava, născut la xxxxxxxx, domiciliat în mun.Chișinău, str.xxxxxxx în beneficiul Verei Culava pensie de întreținere a copiilor minori xxxxxxxx, a câte 1800 lei lunar pentru fiecare, începînd cu 08 aprilie 2016 și pînă la majorat.

S-a încasat de la Culava Sergiu în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 150 lei.

Prin decizia din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel declarată de avocatul Pacișina Lilia în interesele apelantului Culava Sergiu și s-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 17 noiembrie 2016, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Culava Vera către Culava Sergiu privind desfacerea căsătoriei și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, cu referire la circumstanțele cauzei, a reținut că prima instanță corect a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii și necesitatea de a încasa lunar din contul lui Culava Sergiu în beneficiul Verei Culava a pensiei pentru întreținerea copiilor minori xxxxxxxx, în mărime fixă a câte 1800 lei începînd cu 08 aprilie 2016 și pînă la atingerea majoratului.

A menționat că soluția dată de prima instanță este corectă, motivată și amplu argumentată cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor juridice și făcînd trimitere atît la probele administrate cît și dispozițiile legale aplicabile cazului.

La 19 iunie 2018, Sergiu Culava, reprezentat de avocatul Lilia Pacișina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărîrii 17 noiembrie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău în partea stabilirii cuantumului pensiei de întreținere.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a apreciat în mod arbitrar probele.

A menționat că instanța de judecată nu a argumentat poziția sa referitoare la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea.

În instanța de judecată nu au fost prezentate probe în confirmarea circumstanțelor importante pentru stabilirea corectă a cuantumului pensiei de întreținere, care ar putea fi cercetate multiaspectual, complet, nepărtinitor și nemijlocit de către instanță.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2018 a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 17 aprilie 2018 (f.d.81) lipsind însă date privind recepționarea acesteia recursul declarat la 19 iunie 2018 de Sergiu Culava, reprezentat de avocatul Lilia Pacișina, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sergiu Culava, reprezentat de avocatul Lilia Pacișina, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară,

sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarate de Sergiu Culava, reprezentat de avocatul Lilia Pacișina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, la caz încălcările invocate de către recurent, exprimate sub forma unor enunțuri generale, fără a fi aprofundate, nu conțin exclusiv chestiuni de drept și nu permit încadrarea lor în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă. În mod evident lipsește o formulare suficientă și adecvată în ceea ce privește chestiunea de drept pusă în discuție pentru a identifica esența cererii de recurs și ilegalitatea deciziei contestate, impuse de art.437 alin.1, lit.f) Cod de procedură civilă (a se vedea, *Petrovic v.Luxemburg*, 17 februarie 2011, parag.31 – 33, *Sturm v.Luxemburg*, ibidem, parag.32).

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle v.Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Latourniere v.Franța*, 10 decembrie 2002, parag.2; *Hansen v.Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 §

1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Sergiu Culava, reprezentat de avocatul Lilia Pacișina.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Sergiu Culava, reprezentat de avocatul Lilia Pacișina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh